TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2017 m. liepos 13 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Apmokestinimas – Pridėtinės vertės mokestis (PVM) – Direktyva 2006/112/EB – Su sportu ir kūno kultūra glaudžiai susijusių paslaugų neapmokestinimas – 133 straipsnis – Neapmokestinimo netaikymas tuo atveju, jei kyla konkurencijos iškraipymo rizika komercinėms įmonėms, kurios turi mokėti PVM – Pelno nesiekiančių viešosios teisės reglamentuojamų įstaigų teikiamos paslaugos“

Byloje C-633/15

dėl *First-tier Tribunal (Tax Chamber)* (Pirmosios instancijos teismas (Mokesčių bylų skyrius), Jungtinė Karalystė) 2015 m. lapkričio 30 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2015 m. lapkričio 30 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

London Borough of Ealing

prieš

Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs

TEISINGUMO TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas T. von Danwitz (pranešėjas), teisėjai E. Juhász, C. Vajda, K. Jürimäe ir C. Lycourgos,

generalinis advokatas M. Wathelet,

posėdžio sekretorė L. Hewlett, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2016 m. spalio 26 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

– *London Borough of Ealing*, atstovaujamos baristerio M. F. Mitchell, įgalioto solisitorės H. Grantham,

– Jungtinės Karalystės vyriausybės, atstovaujamos S. Brandon, padedamo baristerių R. Hill ir P. Mantle,

– Europos Komisijos, atstovaujamos R. Lyal ir L. Lozano Palacios,

susipažinęs su 2016 m. gruodžio 21 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

* Proceso kalba: anglų.

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, 2006, p. 1, ir klaidų ištaisymas OL L 335, 2007, p. 60) 133 straipsnio pirmos pastraipos d punkto ir antros pastraipos išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *London Borough of Ealing* (Londono Ealing savivaldybė, Jungtinė Karalystė) ir *Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs* (Jungtinės Karalystės mokesčių ir muitų administratorius, toliau – mokesčių administratorius) ginčą dėl įėjimo į sporto patalpas mokesčių apmokestinimo pridėtinės vertės mokesčiu (PVM).

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

3 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų suderinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas (OL L 145, 1977, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 23) 28 straipsnio 3 dalies a punkte, siejamame su E priedo 4 punktu, nurodyta, kad per šio straipsnio 4 dalyje numatytą pereinamąjį laikotarpį valstybės narės galėjo ir toliau taikyti PVM minėtos direktyvos 13 straipsnio A skirsnio 1 dalies m punkte numatytiems sandoriams.

4 Remiantis Direktyvos 2006/112 411 ir 413 straipsniais, šia direktyva nuo 2007 m. sausio 1 d. panaikinti ir pakeisti PVM srities Europos Sąjungos teisės aktai, be kita ko, Šeštoji direktyva.

5 Direktyvos 2006/112 132 straipsnio 1 dalies m punkte, esančiame šios direktyvos IX antraštinės dalies 2 skyriuje „Tam tikros su visuomenės interesais susijusios veiklos neapmokestinimas PVM“, nustatyta, kad valstybių narių neapmokestinamas:

„pelno nesiekiančių organizacijų su sportu ir kūno kultūra glaudžiai susijusių tam tikrų paslaugų teikimas sportuojantiems ar kūno kultūra užsiimantiems asmenims.“

6 Šios direktyvos 133 straipsnyje nurodyta:

„Valstybės narės gali ir kitas, ne tik viešosios teisės reglamentuojamas, įstaigas, neapmokestinti PVM 132 straipsnio 1 dalies b, g, h, i, l, m ir n punktuose numatytais neapmokestinimo atvejais, jei kiekvienu konkrečiu atveju tenkinama viena ar kelios šios sąlygos:

<…>

d) neapmokestinant PVM neturi būti iškraipoma konkurencija PVM mokėti turinčių komercinių įmonių atžvilgiu.

Valstybės narės, kurios pagal [Šeštosios direktyvos] E priedą 1989 m. sausio 1 d. apmokestino PVM 132 straipsnio 1 dalies m <…> [punkte] nurodytus sandorius, gali taip pat taikyti šio straipsnio pirmos pastraipos d punkte numatytas sąlygas, kai minėtą viešosios teisės reglamentuojamų įstaigų vykdomą paslaugų teikimą ar prekių tiekimą leidžiama neapmokestinti PVM.“

Jungtinės Karalystės teisė

7 Per Šeštosios direktyvos 28 straipsnio 3 dalyje numatytą pereinamąjį laikotarpį Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė ir toliau apmokestino PVM su sportu ir kūno kultūra glaudžiai susijusias paslaugas, numatytas šios direktyvos 13 straipsnio A skirsnio 1 dalies m punkte, išskyrus *Value Added Tax Act 1983* (1983 m. Pridėtinės vertės mokesčio įstatymas) 6 priedo 10 kategorijoje numatytas dvi paslaugas, susijusias su dalyvavimu sporto varžybose.

8 *Value Added Tax Act 1994* (1994 m. Pridėtinės vertės mokesčio įstatymas) 9 priedo 10 kategorijoje numatytas šių paslaugų neapmokestinimas PVM:

„1. Teisės dalyvauti sporto varžybose ar fizinio aktyvumo renginiuose, kai už tai mokamas atlygis pinigais, kurių visa suma panaudojama tų varžybų prizui arba prizams, suteikimas.

2. Sąlygas tenkinančios organizacijos, įkurtos sporto ar fizinio aktyvumo tikslais, teisės dalyvauti tokiose varžybose suteikimas.

3. Sąlygas tenkinančios organizacijos asmeniui teikiamos (išskyrus atvejus, kai ši organizacija veikia narystės pagrindu ir teikia paslaugas ne nariui) su sportu ar kūno kultūra glaudžiai susijusios ir būtinos paslaugos, kurias teikiant šis asmuo dalyvauja.“

9 Šios 10 grupės 2A aiškinamojoje pastaboje „sąlygas tenkinanti organizacija“ apibrėžiama kaip pelno nesiekianti organizacija, atitinkanti tam tikras sąlygas.

10 Minėtos grupės 3 aiškinamoje pastaboje nurodyta:

„Pagal 9 priedo 10 grupės 3 punktą „sąlygas tenkinanti organizacija“ nėra:

a) vietos valdžios institucijos;

b) ministerijos administracija <…> arba

c) [kitos nei ministerijos administracija tam tikros viešosios įstaigos].“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

11 Londono Ealing savivaldybė yra vietos valdžios institucija, eksploatuojanti sportui skirtas patalpas, kaip antai sporto sales ir baseinus. Nuo 2009 m. birželio 1 d. iki 2012 m. rugpjūčio 31 d. ji mokėjo PVM, surinktą nuo įėjimo į šias patalpas mokesčio.

12 2013 m. minėta savivaldybė mokesčių administratoriaus prašė grąžinti šį mokestį ir teigė, kad šie įėjimo mokesčiai turi būti neapmokestinami pagal Direktyvos 2006/112 132 straipsnio 1 dalies m punktą. Jai buvo atsisakyta grąžinti PVM ir nurodyta, kad pagal nacionalinės teisės aktus šioje nuostatoje numatytas su sportu susijusių paslaugų neapmokestinimas netaikomas, kai jas teikia viešosios teisės reglamentuojamos įstaigos, kaip antai vietos valdžios institucija, pagal šios direktyvos 133 straipsnio pirmos pastraipos d punkte ir antroje pastraipoje įtvirtintas sąlygas.

13 Londono Ealing savivaldybė pareiškė ieškinį dėl šio sprendimo *First-tier Tribunal (Tax Chamber)* (Pirmosios instancijos teismas (Mokesčių bylų skyrius), Jungtinė Karalystė). Šiame teisme ji teigė, kad Jungtinė Karalystė negali remtis minėtos direktyvos 133 straipsnio antra pastraipa, nes 1989 m. sausio 1 d. ši valstybė narė apmokestino PVM ne visas su sportu susijusias paslaugas ir, konkrečiai kalbant, dalyvio sporto varžybose mokestis buvo neapmokestintas. Be to, anot ieškovės pagrindinėje byloje, kadangi minėto 133 straipsnio antroje pastraipoje kalbama apie su sportu ir kūno kultūra glaudžiai

susijusių paslaugų teikimą, negalima neapmokestinimo PVM netaikyti pelno nesiekiančioms viešosios teisės reglamentuojamoms įstaigoms ir kartu jį taikyti kitoms pelno nesiekiančioms organizacijoms nei viešosios teisės reglamentuojamos įstaigos. Galiausiai, tos pačios direktyvos 133 straipsnio antroje pastraipoje neleidžiama valstybėms narėms bendrai netaikyti šio neapmokestinimo visoms vietos valdžios institucijoms, nes joje reikalaujama nustatyti „kiekvienu konkrečiu atveju“, ar minėtas neapmokestinimas gali sukelti konkurencijos iškraipymų. Mokesčių administratorius prieštaravo šiems argumentams.

14 Pagal sprendime dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą esančią informaciją Londono Ealing savivaldybė turi būti laikoma pelno nesiekiančia organizacija, kurios teikiamos paslaugos yra glaudžiai susijusios su sportu ir kūno kultūra ir yra skirtos asmenims, kurie užsiima sportu arba kūno kultūra, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2006/112 132 straipsnio 1 dalies m punktą.

15 Tokiomis aplinkybėmis *First-tier Tribunal (Tax Chamber)* (Pirmosios instancijos teismas (Mokesčių bylų skyrius) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Ar pagal Direktyvos 2006/112 133 straipsnio antrą pastraipą Jungtinė Karalystė turi teisę to straipsnio [pirmos pastraipos] d punkte nustatytą sąlygą taikyti viešosios teisės reglamentuojamoms įstaigoms: pirma, jeigu 1989 m. sausio 1 d. ji laikė aptariamus sandorius apmokestinamais, tačiau kitos sporto paslaugos tuo metu buvo neapmokestinamos PVM, ir, antra, jeigu pagal nacionalinę teisę aptariamiems sandoriams nebuvo taikyta neapmokestinimo PVM tvarka prieš tai, kai Jungtinė Karalystė siekė pritaikyti 133 straipsnio [pirmos pastraipos] d punkte nustatytą sąlygą?

2. Jeigu į pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai, ar Jungtinė Karalystė turi teisę taikyti Direktyvos 2006/112 133 straipsnio [pirmos pastraipos] d punkte nustatytą sąlygą pelno nesiekiančioms viešosios teisės reglamentuojamoms įstaigoms ir kartu jos netaikyti pelno nesiekiančioms organizacijoms, kurios nėra reglamentuojamos viešosios teisės?

3. Jeigu į antrąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai, ar Jungtinė Karalystė turi teisę netaikyti [Direktyvos 2006/112] 132 straipsnio l dalies m punkte nurodyto neapmokestinimo PVM visoms pelno nesiekiančioms viešosios teisės reglamentuojamoms įstaigoms, kiekvienu konkrečiu atveju neapsvarsčiusi, ar neapmokestinant PVM būtų iškraipyta konkurencija PVM mokėti turinčių komercinių įmonių atžvilgiu?“

Dėl prejudicinių klausimų

16 Pirmiausia pažymėtina, kad pagal prašyme priimti prejudicinį sprendimą esančią informaciją pagrindinėje byloje nagrinėjamos paslaugos patenka į Direktyvos 2006/112 taikymo sritį *ratione temporis*, jos turi būti laikomos atitinkančiomis šios direktyvos 132 straipsnio 1 dalies m punkte numatyto neapmokestinimo sąlygas ir jas teikė pelno nesiekianti viešosios teisės reglamentuojama įstaiga, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą. Kadangi pagal pagrindinėje byloje nagrinėjamus nacionalinės teisės aktus šios paslaugos yra apmokestinamos PVM, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės teiraujasi tik dėl minėtos direktyvos 133 straipsnio antros pastraipos, siejamos su pirmos pastraipos d punktu, pagal kurį tam tikromis sąlygomis galima neapmokestinti minėtų paslaugų, kai jas teikia viešosios teisės reglamentuojamos įstaigos, aiškinimo.

Dėl pirmojo klausimo

17 Pirmuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės teiraujasi, ar Direktyvos 2006/112 133 straipsnio antra pastraipa turi būti aiškinama taip, kad remiantis ja draudžiami valstybės narės teisės aktai, pagal kuriuos neapmokestinimas PVM taikomas viešosios

teisės reglamentuojamoms įstaigoms, kurios teikia su sportu arba kūno kultūra glaudžiai susijusias paslaugas, kaip tai suprantama pagal minėtos direktyvos 132 straipsnio 1 dalies m punktą, tik jeigu įgyvendinamos šios direktyvos 133 straipsnio pirmos pastraipos d punkte įtvirtintos sąlygos, nors, pirma, 1989 m. sausio 1 d. ši valstybė narė neapmokestino PVM visų šių paslaugų ir, antra, nagrinėjamos paslaugos nebuvo neapmokestinamos PVM, kol nebuvo nustatytas reikalavimas laikytis minėtos sąlygos.

18 Dėl klausimo, ar visos paslaugos, kurios yra glaudžiai susijusios su sportu arba kūno kultūra, turėjo būti apmokestinamos iki 1989 m. sausio 1 d. tam, kad valstybė narė galėtų remtis Direktyvos 2006/112 133 straipsnio antra pastraipa, reikia pažymėti, jog šios nuostatos tekste tokios sąlygos nėra. Iš tiesų, minėta nuostata taikoma valstybėms narėms, kurios taikė šį mokestį minėtos direktyvos 132 straipsnio 1 dalies m punkte nurodytiems sandoriams, ir nereikalaujama, kad būtų apmokestinamos visos paslaugos.

19 Be to, toks reikalavimas prieštarautų šio 132 straipsnio 1 dalies m punktui, į kurį pateikiama nuoroda minėto 133 straipsnio antroje pastraipoje, kurioje nurodytas su sportu ir kūno kultūra glaudžiai susijusių „tam tikrų“ paslaugų teikimas.

20 Vadinasi, tokia valstybė narė, kaip Jungtinė Karalystė, kuri 1989 m. sausio 1 d. taikė PVM ne visoms, o tik tam tikroms paslaugoms, gali remtis minėtos direktyvos 133 straipsnio antroje pastraipoje, siejamoje su pirmos pastraipos d punktu, valstybėms narėms numatyta galimybe.

21 Pirmojo klausimo antra dalis yra susijusi su minėtos direktyvos 133 straipsnio antros pastraipos paskutinės sakinio dalies, t. y. „kai minėtą viešosios teisės reglamentuojamų įstaigų vykdomą paslaugų teikimą ar prekių tiekimą leidžiama neapmokestinti PVM“, aiškinimu.

22 Šiuo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas teiraujasi, ar, kaip teigia Londono Ealing savivaldybė, ši formuluotė reiškia, kad Jungtinė Karalystė pirmiausia turėjo neapmokestinti su sportu arba kūno kultūra glaudžiai susijusių paslaugų, kurias teikia pelno nesiekianti viešosios teisės reglamentuojama įstaiga ir tik tokiu atveju ji gali taikyti Direktyvos 2006/112 133 straipsnio pirmos pastraipos d punkte numatytą sąlygą tokioms paslaugoms.

23 Taigi tokio reikalavimo negalima kildinti iš minėtos direktyvos 133 straipsnio antros pastraipos. Iš tiesų, kaip nurodė generalinis advokatas savo išvados 44 punkte, šioje nuostatoje žodžiai „leisti neapmokestinti“ yra vartojami esamuoju laiku, t. y. „leidžiama neapmokestinti“, o ne „buvo leista neapmokestinti“. Taigi minėtoje nuostatoje nereikalaujama, kad minėtos paslaugos būtų buvusios neapmokestintos prieš taikant tos pačios direktyvos 133 straipsnio pirmos pastraipos d punkte numatytą sąlygą.

24 Direktyvos 2006/112 133 straipsnio antra pastraipa siekiamas tikslas taip pat patvirtinta šį aiškinimą. Iš tiesų, šia nuostata siekiama ne neapmokestinti su sportu arba kūno kultūra glaudžiai susijusias paslaugas, bet, atvirkščiai, kaip matyti iš šio 133 straipsnio antros pastraipos ir jo pirmos pastraipos d punkto, ja siekiama leisti valstybėms narėms taikyti PVM minėtoms paslaugoms, kurias teikia viešosios teisės reglamentuojamos organizacijos ir kurios buvo apmokestinamos šiuo mokesčiu 1989 m. sausio 1 d.

25 Darytina išvada, kad pagal minėtos direktyvos 133 straipsnio antrą pastraipą siekiant neapmokestinti su sportu arba kūno kultūra glaudžiai susijusių paslaugų, kurias teikia viešosios teisės reglamentuojamos organizacijos, gali būti taikoma šio straipsnio pirmos pastraipos d punkte įtvirtinta sąlyga, nors anksčiau atitinkamoje valstybėje narėje šios paslaugos nebuvo neapmokestinamos.

26 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, į pirmąjį prejudicinį klausimą reikia atsakyti taip: Direktyvos 2006/112 133 straipsnio antra pastraipa turi būti aiškinama taip, kad remiantis ja nedraudžiami valstybės narės teisės aktai, pagal kuriuos neapmokestinimas PVM taikomas viešosios

teisės reglamentuojamoms įstaigoms, kurios teikia su sportu arba kūno kultūra glaudžiai susijusias paslaugas, kaip tai suprantama pagal minėtos direktyvos 132 straipsnio 1 dalies m punktą, tik jeigu įgyvendinamos šios direktyvos 133 straipsnio pirmos pastraipos d punkte įtvirtintos sąlygos, nors, pirma, 1989 m. sausio 1 d. ši valstybė narė neapmokestino PVM visų šių paslaugų ir, antra, nagrinėjamos paslaugos nebuvo neapmokestinamos PVM, kol nebuvo nustatytas reikalavimas laikytis minėtos sąlygos.

Dėl antrojo klausimo

27 Antruoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės teiraujasi, ar Direktyvos 2006/112 133 straipsnio antra pastraipa turi būti aiškinama taip, kad remiantis ja draudžiami nacionalinės teisės aktai, kokie nagrinėjami pagrindinėje byloje, tiek, kiek pagal juos neapmokestinimas PVM taikomas viešosios teisės reglamentuojamoms įstaigoms, kurios teikia su sportu arba kūno kultūra glaudžiai susijusias paslaugas, kaip tai suprantama pagal minėtos direktyvos 132 straipsnio 1 dalies m punktą, tik jeigu įgyvendinama šios direktyvos 133 straipsnio pirmos pastraipos d punkte įtvirtinta sąlyga, šios sąlygos netaikant kitoms tokias paslaugas teikiančioms pelno nesiekiančioms įstaigoms, nei viešosios teisės reglamentuojamos organizacijos.

28 Šiuo klausimu primintina, kad Direktyvos 2006/112 132 straipsnio 1 dalies m punktas, pagal kurį valstybės narės neapmokestina su sportu ir kūno kultūra glaudžiai susijusių tam tikrų paslaugų, yra taikomas visoms pelno nesiekiančioms organizacijoms (šiuo klausimu žr. 2016 m. vasario 25 d. Sprendimo *Komisija / Nyderlandai*, C-22/15, nepaskelbtas Rink., EU:C:2016:118, 43 punktą).

29 Nors šios direktyvos 133 straipsnyje leidžiama valstybėms narėms nustatyti papildomas šio neapmokestinimo sąlygas, iš šio straipsnio pirmos pastraipos matyti, kad valstybės narės gali taikyti tik sąlygas, numatytas šios pastraipos a–d punktuose, ir iš esmės tik kitoms įstaigoms, nei reglamentuojamos viešosios teisės. Dėl viešosios teisės reglamentuojamų įstaigų pažymėtina, kad minėto straipsnio antroje pastraipoje leidžiama tik joms nustatyti sąlygą, įtvirtintą to paties straipsnio pirmos pastraipos d punkte, kuris yra skirtas tam, kad būtų išvengta konkurencijos iškraipymų komercinių įmonių atžvilgiu, ir tik valstybėms narėms, kurios 1989 m. sausio 1 d. taikė PVM minėtos direktyvos 132 straipsnio 1 dalies m punkte nurodytoms paslaugoms.

30 Taigi valstybėms narėms palikta galimybė netaikyti neapmokestinimo PVM su sportu ir kūno kultūra glaudžiai susijusioms paslaugoms, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2006/112 132 straipsnio 1 dalies m punktą, remiantis šios direktyvos 133 straipsniu yra gerokai labiau apribota, kalbant apie pelno nesiekiančias viešosios teisės reglamentuojamas įstaigas, o ne apie kitas pelno nesiekiančias organizacijas. Kaip nurodė generalinis advokatas savo išvados 27 punkte, pastarąja nuostata siekiama suteikti pranašumų viešosios teisės reglamentuojamoms įstaigoms, palyginti su kitomis įstaigomis, kiek tai susiję su jų teikiamomis su sportu ir kūno kultūra glaudžiai susijusiomis paslaugomis.

31 Atsižvelgiant į šį tikslą Direktyvos 2006/112 133 straipsnio antroje pastraipoje esančius žodžius „taip pat“ reikia aiškinti taip, kad jie reiškia, jog valstybė narė gali viešosios teisės reglamentuojamoms įstaigoms nustatyti sąlygą, numatytą šio straipsnio pirmos pastraipos d punkte, tik jeigu ji taip pat taiko ją kitoms įstaigoms, nei reglamentuojamos viešosios teisės.

32 Taigi pagal šį aiškinimą draudžiama tai, kad nacionalinės teisės aktuose, kokie nagrinėjami pagrindinėje byloje, su sportu ir kūno kultūra glaudžiai susijusių paslaugų, kaip tai suprantama pagal minėtos direktyvos 132 straipsnio 1 dalies m punktą, neapmokestinimas PVM yra netaikomas tik paslaugoms, kurias teikia pelno nesiekiančios viešosios teisės reglamentuojamos įstaigos, o remiantis tos pačios direktyvos 133 straipsnio pirmos pastraipos d punktu PVM netaikomas paslaugoms, kurias teikia kitos pelno nesiekiančios organizacijos.

33 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, į antrąjį klausimą reikia atsakyti taip: Direktyvos 2006/112 133 straipsnio antra pastraipa turi būti aiškinama taip, kad remiantis ja draudžiami nacionalinės teisės aktai, kokie nagrinėjami pagrindinėje byloje, tiek, kiek pagal juos neapmokestinimas PVM taikomas viešosios teisės reglamentuojamoms įstaigoms, kurios teikia su sportu arba kūno kultūra glaudžiai susijusias paslaugas, kaip tai suprantama pagal minėtos direktyvos 132 straipsnio 1 dalies m punktą, tik jeigu įgyvendinama šios direktyvos 133 straipsnio pirmos pastraipos d punkte įtvirtinta sąlyga, šios sąlygos netaikant kitoms tokias paslaugas teikiančioms pelno nesiekiančioms įstaigoms, nei viešosios teisės reglamentuojamos organizacijos.

Dėl trečiojo klausimo

34 Atsižvelgiant į atsakymą į antrąjį klausimą, į trečiąjį klausimą atsakyti nereikia.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

35 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendžia:

1. **2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112 dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 133 straipsnio antra pastraipa turi būti aiškinama taip, kad remiantis ja nedraudžiami valstybės narės teisės aktai, pagal kuriuos neapmokestinimas pridėtinės vertės mokesčiu (PVM) taikomas viešosios teisės reglamentuojamoms įstaigoms, kurios teikia su sportu arba kūno kultūra glaudžiai susijusias paslaugas, kaip tai suprantama pagal minėtos direktyvos 132 straipsnio 1 dalies m punktą, tik jeigu įgyvendinamos šios direktyvos 133 straipsnio pirmos pastraipos d punkte įtvirtintos sąlygos, nors, pirma, 1989 m. sausio 1 d. ši valstybė narė neapmokestino PVM visų šių paslaugų ir, antra, nagrinėjamos paslaugos nebuvo neapmokestinamos PVM, kol nebuvo nustatytas reikalavimas laikytis minėtos sąlygos.**

2. **Direktyvos 2006/112 133 straipsnio antra pastraipa turi būti aiškinama taip, kad remiantis ja draudžiami nacionalinės teisės aktai, kokie nagrinėjami pagrindinėje byloje, tiek, kiek pagal juos neapmokestinimas PVM taikomas viešosios teisės reglamentuojamoms įstaigoms, kurios teikia su sportu arba kūno kultūra glaudžiai susijusias paslaugas, kaip tai suprantama pagal minėtos direktyvos 132 straipsnio 1 dalies m punktą, tik jeigu įgyvendinama šios direktyvos 133 straipsnio pirmos pastraipos d punkte įtvirtinta sąlyga, šios sąlygos netaikant kitoms tokias paslaugas teikiančioms pelno nesiekiančioms įstaigoms, nei viešosios teisės reglamentuojamos organizacijos.**

Parašai.